

Osobiste zastosowanie

- Co uświadomiłeś sobie dzięki temu studium biblijnemu?
- Co stało się dla Ciebie ważne?
- Czy rozumiesz tę biblijną naukę o zmartwychwstaniu? Jak się z tym czujesz? Czy masz jeszcze jakieś pytania?
- Jakie decyzje pragniesz podjąć, aby zastosować to w swoim życiu?
- Jeśli wszystko jest jasne, to czy chcesz podziękować Bogu za tę biblijną prawdę?

LB 53: STAN UMARŁYCH

Cele

- Pokazać, że Biblia porównuje śmierć do snu.
- Wyjaśnić, że umarli znajdują się w stanie nieświadomości, do czasu gdy Jezus wzbudzi ich z martwych podczas swojego powtórnego przyjścia.
- Wy tłumaczyć, co w Biblii oznaczają słowa duch i dusza.
- Zachęcić do przyjęcia biblijnej prawdy o zmartwychwstaniu w czasie powtórnego przyjścia Jezusa i o stanie umarłych do tego dnia.

Wprowadzenie

Zmartwychwstanie jest jedną z najpiękniejszych nadziei, jakie możemy mieć jako chrześcijanie. W ostatnim temacie zobaczyliśmy, że zmartwychwstanie nastąpi wtedy, gdy Jezus powróci, aby położyć kres historii tego świata i zabrać wierzących do nieba. Pojawia się jednak pytanie: co dzieje się ze zmarłymi od chwili śmierci do dnia zmartwychwstania? Jak zawsze, odpowiedź znajdziemy bezpośrednio w Biblii.

Ewangelia Jana 11,1-45

- Jak ta historia ukazuje władzę Jezusa nad śmiercią?
- Czego Maria i Marta nauczyły się od Jezusa o zmartwychwstaniu? (werset 24.)
- Jak Jezus opisuje stan Łazarza po jego śmierci? (wersety 11-14)

Jezus powiedział: „Łazarz, nasz przyjaciel, zasnął” i wyjaśnił, że nie mówi o zwykłym śnie, ale o jego śmierci: „Łazarz umarł”. Tak więc Łazarz nie był jeszcze w niebie, kiedy Jezus go wskrzesił. Po prostu spał w grobie. Podobnie ponad 50 innych fragmentów Biblii nazywa śmierć snem (np. Księga Powtórzonego Prawa 31,16; Psalm 90,5; Księga Daniela 12,2; Ewangelia Mateusza 27,52 BW, UBG; Dzieje Apostolskie 13,36; 1 List do Koryntian 15,20.51 BW, UBG).

Księga Rodzaju 2,7

- Co w Biblii oznaczają słowa ciało, dusza i duch? (Uwaga: hebrajskie słowo, które w niektórych przekładach Biblii jest przetłumaczone jako „istota”, to „nefesz”, czyli „dusza”).

W Biblii nie występuje coś takiego jak żywa dusza oderwana od ciała. Człowiek nie **ma** duszy, ale **jest** duszą. Biblijna formuła jest następująca:

DUSZA = CIAŁO + DUCH

Księga Kaznodziei Salomona 3,19-20; 12,7

- Co się dzieje, gdy osoba umiera?

Śmierć jest przeciwieństwem życia, a umieranie jest odwróceniem procesu powołania do życia przez Boga. Kiedy człowiek umiera, jego duch, czyli tchnienie, wraca do Boga. Słowo oznaczające ducha (hebr. „ruach”, gr. „pneuma”) pojawia się w Biblii kilkaset razy. Nigdy nie oznacza żywej istoty, która może myśleć lub czuć. Opisuje siłę życiową, poprzez którą Bóg daje nam życie. Biblijna formuła umierania jest następująca:

DUSZA – DUCH = CIAŁO (PROCH)

To jest jak ze skrzynką zrobioną z desek i gwoździ.

SKRZYNKA = DESKI + GWOŹDZIE

SKRZYNKA – GWOŹDZIE = DESKI

Kiedy wyjmie się gwoździe, to skrzynka rozpada się na poszczególne części. Nigdzie się nie udaje. Po prostu przestaje istnieć. Tak samo jest z duszą. Istnieje tylko wtedy, kiedy ciało jest połączone z duchem. Kiedy człowiek umiera, duch wraca do Boga, a dusza przestaje istnieć, aż do momentu, kiedy Bóg przywróci ją do życia przy zmartwychwstaniu. Do tego czasu tożsamość człowieka spoczywa bezpiecznie w rękach Boga.

Księga Hioba 14,10-12

Istnieje również biblijny przykład, który to wyjaśnia. W jaki sposób Hiob opisuje to, co dzieje się, gdy człowiek umiera?

Tutaj człowiek jest porównywany do rzeki lub jeziora. Tak jak tchnienie powraca do Boga przy śmierci, tak woda wysycha i rzeka przestaje istnieć. Jeśli więc zastosujemy tu formułę z poprzednich przykładów, to sprawa wygląda tak:

RZKA = KORYTO RZKI + WODA

RZKA – WODA = KORYTO RZKI (PYŁ)

Hiob opisuje śmierć jako sen, z którego człowiek nie będzie zbudzony dopóki, dopóty jest niebo nad nami. Kiedy Jezus powróci, niebo się otworzy a umarli powstaną z martwych. Jednak do tego czasu umarli nie wracają (por. Księga Hioba 7,9-10). Wiedza o tym jest najskuteczniejszą ochroną przed spirytyzmem, w którym złe duchy podają się za ludzi zmarłych.

W jaki sposób poniższe teksty biblijne opisują stan umarłych?

- ✓ Psalm 6,6
- ✓ Psalm 115,17
- ✓ Psalm 146,4
- ✓ Księga Kaznodziei Salomona 9,5-6.10
- ✓ Księga Izajasza 38,18-19

Nadzieją Biblii jest zmartwychwstanie umarłych, a nie nieśmiertelna dusza. Szatan był pierwszym, który obiecał ludziom, że nie umrą, kiedy zgrzeszą (Księga Rodzaju 3,4). Człowiek nie jest nieśmiertelny sam z siebie. Jedyne Bóg jest nieśmiertelny (1 List do Tymoteusza 6,16) i podaruje nam tę nieśmiertelność w czasie powrotu Jezusa (1 List do Koryntian 15,51-56). Fałszywą nauką o tym, że człowiek ma nieśmiertelną duszę, można znaleźć w prawie każdej pogańskiej religii. Już apostoł Paweł musiał przeciwstawiać się poglądowi, że zmartwychwstanie miało miejsce (2 List do Tymoteusza 2,16-18). Dobrą nowiną opisaną w Biblii jest to, że umarli spoczywają bezpiecznie w rękach Boga aż do dnia zmartwychwstania. Oni powstaną z martwych w czasie powrotu Jezusa. Ten czas oczekiwania jest dla nich tylko ułamkiem sekundy, ponieważ w czasie snu śmierci nie mają świadomości upływającego czasu. Kiedy obudzą się ze snu śmierci, cierpienie na tym świecie będzie już zakończone.